GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŬ L.

SĚ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 272. Joi, 10 (22) Decemvre. 1887.

Braşovŭ, 9 Decemvre 1887.

Astăḑi suntŭ cunoscute decisiunile, ce le-a luatŭ Dumineca trecută consiliulŭ de miniştri comunŭ din Viena.

Se vede că cercurile politice şi militare din Viena nu suntŭ nicĭdecum dispuse de a urma sfatului pressei germane, care cerea aprópe unanimŭ luarea de mĕsurĭ „energice“ de apĕrare din partea Austro-Ungariei, ci suntŭ hotărîte a evita până când se ve puté orĭce desfăşurare demonstrativă a forţelorŭ militare. Nu voiescŭ aşa dérâ cei din Viena sĕ dea nicĭ unŭ motivŭ Rusiei de a se plânge, că Austro-Ungaria urmăresce o politică agresivă.

In sensulŭ acesta s'au luatŭ Dumineca şi decisiunile în marele statŭ alŭ împĕrăţiei. „Neue freie Presse“ resumă aceste decisiunĭ cu următórele caracteristice cuvinte:

„Delegaţiunile *nu se vorŭ convoca*, ér suma de *două spre-ḑece milióne*, ce au pus'o la disposiţiă cele două guverne sub propria lorŭ responsabilitate ministrului de rĕsboiu, este cu privire la faptulŭ, că se tractéză de nisce mĕsurĭ militare, o sumă aşa de modestă, în câtŭ chiar de aicĭ se póte conchide... că Austria făcêndŭ numai aşa puţinŭ, adecă numai ce e neapĕratŭ necesarŭ pentru apĕrarea sa, nu merită nicĭdecum imputarea că umblă după aventurĭ rĕsboinice séu că ameninţă pe alte state“...

Cercurile politice şi militare din Viena suntŭ totodată convinse, că trăgêndu-se astfelŭ unŭ cercŭ mărginitŭ mĕsurilorŭ de precauţiune faţă cu înarmările Rusiei, s'a făcutŭ din nou o încercare de a evita conflictulŭ, dér că acésta este ultima încercare.. Căcĭ este evidentŭ, că décă Rusia nu va înceta a trimite mereu trupe nouĕ în Polonia, atuncĭ monarchia nóstră va fi silită a merge şi ea c'unŭ pasŭ mai departe.

Convingêndu-se despre curentulŭ ce domnesce în cercurile influente din Viena, se pare că acum şi cei din Berlinŭ au întorsŭ puţintelŭ fóia şi „National Zeitung“ pretinde acum că însuşi principele Bismarck a datŭ Austriacilorŭ sfatulŭ sĕ se întăréscă militaresce, însĕ sĕ evite orĭ ce provocaţiune.

Ce atitudine va observa după tóte aceste Rusia? Étă întrebarea dela care depinde totulŭ. Ḑiarulŭ guvernului rusescŭ din Bruxella „Nord“ ḑice: Rusia are dreptulŭ sĕ ia mĕsurile ce'i convinŭ pentru apĕrarea sa, facă şi vecinii ceea ce credŭ ei de bine pentru apĕrarea lorŭ. Nu încape îndoiélă că, décă s'ar procede în modulŭ acesta de ambele părţĭ, s'ar crea statelorŭ o situaţiune nesuportabilă, căreia in cele din urmă numai unŭ rĕsboiu i-ar puté face finitŭ.

Bine observă, faţă cu acéstă doctrină a fóiei rusescĭ, „Neue freie Presse“, că Rusia ar trebui sĕ fiă cu totulŭ isolată de Europa, ca sĕ nu deştepte îngrijirile statelorŭ vecine printr'o estraordinară desvoltare a forţelorŭ sale militare în timpŭ de pace. Nimĕnui nu-i vine în minte a pretinde, că Rusia, ca putere mare ce este, ar trebuĭ sĕ dea sémă altora despre mĕsurile sale militare ce le ia în interiorulŭ sĕu, dér aicĭ se tractéză de o voluntară considerare a unorŭ îngrijirĭ îndreptăţite, ce le póte avé unŭ vecinŭ lealŭ, décă Rusia voiesce în adevĕrŭ susţinerea păcii.

In privinţa intenţiunilorŭ Rusiei ḑice ḑiarulŭ oficiosŭ berlinesŭ „Post“ în numĕrulŭ sĕu de alaltaerĭ între altele: „Inarmările de faţă nicĭ chiar Rusia nu le va puté suporta pentru durată; starea actuală de înarmare va trebui sĕ ducă la rĕsboiu. Presupunemŭ că cei din Petersburgŭ vĕdŭ, că înarmarea generală este mijloculŭ celŭ mai periculosŭ pentru susţinerea păcii, de aceea sperămŭ că politica rusĕscă nu are altŭ scopŭ decâtŭ de a aduce la consciinţa generală nesuportabilitatea acestei stărĭ de lucrurĭ şi de a face ca de aicĭ sĕ iasă recunóşcerea statului quo şi desarmarea generală“.

Ne îndoimŭ, că ḑiarulŭ berlinesŭ atribue cu tótă seriositatea unŭ asemenea scopŭ politicei rusescĭ. Póte că cei din Petersburgŭ îi vorŭ rĕspunde sĕ premérgă Germrnia cu esemplu, deórece ea a întrodusŭ în Europa militarismulŭ ne suportabilŭ de astăḑĭ.

Cu tótă ironia ce-o cuprinde observarea ḑiarului „Post“, ea dă locŭ óre-cărorŭ speranţe că situaţiunea politică şi-a perdutŭ ceva din asprimea ei. Vomŭ vedé ce rĕspunsŭ va da Rusia la decisiunile conferenţei comune ministeriale din Viena. Dela acestŭ rĕspunsŭ depinde pacea orĭ rĕsboiulŭ.

Concentrările Rusiei.

„Pester Lloyd“ de Lunĭ, ocupându se de concentrările continue ale Rusiei, ḑice între altele:

Grămădirile continue de trupe rusescĭ la graniţele nóstre însemnéză, că Rusia caută altfelŭ de lămurirĭ, decâtŭ amicale, şi Austro-Ungaria şi Germania vorŭ fi deplinŭ gata şi la de acelea, decă n'au încătrău, deşi atitudinea lorŭ de până acum nu îndreptăţesce a conchide că ele dorescŭ orĭ caută o decidere de felulŭ acesta.

Organulŭ ministeriului rusŭ de rĕsboiu a calculatŭ acuratŭ până la unŭ omŭ, cu câtŭ s'au sporitŭ armatele de pace ale Germaniei şi ale Austro-Ungariei dela anulŭ 1878... Nu putemŭ aci sĕ nu observămŭ, că »Ruski Invalid“ păstréză cu mare grije o tăcere suspectă despre totŭ ce a făcutŭ Rusia in acelaşi timpŭ pentru întărirea posiţiunei sale la graniţă. Şi totuşi e faptŭ notoricŭ în tóte cercurile militare, că Rusia, în puterea organisaţiunei armatei sale, a concentratŭ o parte esenţială a armatei sale, ba chiar partea cea mai mare din ea deja acum în districtele dela graniţă către Germania şi Austro-Ungaria. Acéstă armată constă curatŭ din soldaţĭ neaoşi, com plectŭ echipaţĭ şi gata de marşŭ la celŭ dintâiu apelŭ alŭ comandantului lorŭ. Fără a se mai aduce regimente orĭ corpurĭ nouĕ de trupe, se potŭ întări îndoitŭ simplu prin aducerea reservelorŭ esistente în districte

Germania şi Austro-Ungaria au a opune acestei armate gata de marşŭ numai uşurinţa şi iuţéla mai mare în mobilisare; dér avantagiulŭ rĕmâne totŭ pe partea rusĕscă, deórece Rusia nu mai are nevoiă de timpŭ pentru lucrarea ce Germania şi Austro Ungaria ar puté-o esecuta în timpŭ relativŭ mai scurtŭ în puterea perfecţiunei întocmirilorŭ lorŭ de mobilisare. Acéstă grămădire a părţii mai marĭ a armatei ruse în districtele dela graniţa vestică dealtmintrelea nu este o operă de aḑĭ orĭ de erĭ, ci ea se esercită deja de anĭ şi aducerea câtorva regimente de cavalerie în ţinutulŭ Vistulei, care a alarmatŭ în urmă atâtŭ de multŭ pressa şi opiniunea publică în Germania şi Austro-Ungaria, ar fi trecutŭ, póte neobservată şi nebăgată în semă şi de sigurŭ n'ar fi provocatŭ nicĭ o iritaţiune, decă deja de mai nainte efectivul şi pregătirea unei marĭ părţĭ a armatei ruse la graniţă n'ar fi provocatŭ cea mai mare supraveghiare.

Finanţele unguresci.

O comunicare interesantă asupra emissiunei imprumutului pentru cassele unguresci în sumă de 32 milióne florinĭ se face în oficiosulŭ »Nemzet«, care polemisândŭ cu o foiă oposiţională ce anunţase, că Tisza intenţionéză o emisiune mai mare de rentă ungurescă de aurŭ, încheiă cu următórele observărĭ:

„E adevĕratŭ, că cu privire la emissiunea de 32 milióne florinĭ rentă de hârtiă (imprumutulŭ casselorŭ) au esistatŭ óre care înţelegerĭ între ministrulŭ preşedinte şi între cercurile Băncii interesate, der ministrulŭ preşedinte a retrasŭ împuternicirea dată în astă privinţă grupului de bancă deja atuncĭ când la cea dintâiu ocasiune a fostŭ o derută astfelŭ de mare, care schimbă în aşa mĕsură raporturile financiare, încâtŭ pieţele n'au putŭtŭ arăta nicĭ o înclinare de a primi obligaţiunĭ nouĕ. De atuncĭ afacerea emissiunei de rentă stă baltă şi ministrulŭ de finanţe nu se mai ocupă cu plasarea rentei ca cu o afacere acută“.

Din acéstă comunicare oficiósă resultă, că Tisza împuternicise grupulŭ Rotschild sĕ vêndă în comissionŭ împrumutulŭ de 20 milióne alŭ casselorŭ şi că acéstă vêndare s'a sistatŭ, când nu s'a mai putŭtŭ face din causa derutei pieţei de efecte

„Bine« stau finanţele unguresci!

Rectificarea graniţelorŭ austro-ungare-române.

Amŭ comunicatŭ, că guvernulŭ românŭ a înfăţişatŭ camerei unŭ proiectŭ de lege privitorŭ la rectificarea graniţelorŭ dintre România şi Austro-Ungaria, împreună cu convenţiunea care aprobă acea rectificare.

Étă după „Unirea“ resultatele obţinute prin tratările comisarilorŭ românĭ şi austro-ungarĭ:

„România, la începutulŭ cercetărilorŭ la faţa locului a fostŭ representată prin d-nii N. Ionescu, generalŭ Barozzi şi generalŭ Pencovicĭ şi apoi prin generalŭ Pencovicĭ, colonelulŭ Băicoianu şi d. Leonŭ C. Negruzzi.

»In privinţa *fruntariei dintre Bucovina* erau contestaţiunĭ la 21 de puncte, începêndŭ dela *Triplex Confinium* şi până la Noua Suliţă pe Prutŭ.

Dintre aceste 21 de puncte, comisiunea a regulatŭ în modŭ definitivŭ 15, rĕmânêndŭ rectificate provisoriu numai acele puncte unde a trebuitŭ a se face lucrărĭ speciale şi anume punctele unde fruntaria merge pe riurile Suceava, (Nr. 13 din tabloulŭ de mai josŭ) Molniţa (Nr. 16, 17, 18 şi 19) şi Prutulŭ (Nr. 21,)

Dintre cele 15 puncte regulate definitivŭ, 2 au rĕmasŭ în starea actuală (punct. 5 şi 12); 1 s'a terminatŭ printr'o egală preschimbare de teritoriu (punctulŭ 2); 2 s'au regulatŭ cedândŭ România Austriei 12 hectare (punctŭ 4 şi 7; 9 s'au regulatŭ cedândŭ Austria României 1,101½ hectare adecă peste 2,200 pogóne.

Regularea dela *Triplex Confinium* se va vede în tabloulŭ următorŭ.

Étă acum tabloulŭ punctelorŭ în contestaţiune şi modulŭ cum s'a regalatŭ, pe care le publicămŭ pentru ca cei în cunoscinţă din numitele localităţĭ sĕ pótă vede şi judeca.

Punctele în litigiu.	*Recl. în hect.* *Rom.*	*în favórea* *A Ung.*	*Delim. def. hec.* *Rom.*	*A-Ung.*
1. Triplex Conf.	—	—	—	—
2. Dealulŭ-Negru	—	—	3½	3½
3. Clădita mare	41	—	41	—
4. Pleşu	—	11	—	2
5 Bărăşescĭ	1721	—	—	—
6. Litenii	24	—	24	—
7. Buneştii riurĭ	—	10	—	10
8. Buneştii	173	—	100	—
9 Iazulŭ Nimerecenĭ	4½	—	4½	—
10. Rusplavalarŭ	680	—	680	—
11. Cet.-Mireştĭ	22	—	22	—
12. Hilişenii	21	—	—	—
13. Riulŭ Suceava	—	—	—	—
14. Calafindeştii	43	—	43	—
15. Tirgulŭ Siretŭ	7	—	7	—
16. Calineştii	—	—	—	—
17 Rogojiştii	—	—	—	—
18. Vama Sinăuţii	—	—	—	—
19. Sinăuţii de josŭ	—	—	—	—
20. Sinăhăulŭ şi cotulŭ Grigorcea	180	—	180	—
21. Riulŭ Prutŭ	—	—	—	—
Suma	2169½	21	1105	15½

Prin urmare, după convenţiunea supusă camerei, s'ar întórce şi s'ar alipi la ţera strămoşéscă 1101 jum. hectare de pămêntŭ care fusese încălcatŭ după luarea Bucovinei. .

Punemŭ sub ochii cetitorilorŭ reclamaţiunile ridicate d'o parte şi de alta pe graniţa dintre România şi Ungaria... seu dintre România d'o parte, Transilvania şi Bănatulŭ de alta.

Punctele în litigiu, pe acéstă distanţă, au fostŭ de 37, care s'au regulatŭ definitivŭ în modulŭ următorŭ: 7 au rĕmasŭ în starea actuală (punctele 3, 10, 15, 17, 24, 34 şi 35); 2 s'au terminatŭ cedând România Ungariei 164 ectare (punctele 2 şi 29); 25 s'au regulatŭ cedândŭ

Ungaria României 8,478½ ectare (punctele 1, 4, 9 11. 13, 14, 16-23, 26-28, 30 32 şi 35; 3 s'au împăcatŭ prin cedărî reciproce de teritorii şi anume 673 ectare s'au cedatŭ de Ungaria României şi 61 ectare de România Ungariei (punctele 12, 22 şi 37). Écă punctele anume:

Punctele în litigiu.	*Recl. în hec.* Rom.	A-Ung.	*Delim. def. hec. în favórea* Rom.	A-Ung.
1. Petrile roşii	201	--	86	—
2. Cerebuculŭ	—	58	—	58
3. Calimanii	—	—	—	—
4. Ţibleşulŭ	110	—	110	—
5 Chicerulŭ	85	—	85	—
6. Délulŭ Caprei	80	—	80	—
7. Smida Flórei	184	—	48	—
8. Aţa mică	252	—	252	—
9. Bolohănosulŭ	75	—	75	—
10. Vatna Ghimeşŭ	—	—	—	—
11. Apa Havaşŭ	270	—	130	—
12. Cereb. Agap.	44	12½	44	12½
13. Şolintarulŭ	590	—	590	—
14. Muieruşulŭ	79	—	79	—
15. Nemira	—	1353	—	—
16. Pufu	692	—	692	—
17. Kiş-Havaş	—	—	—	—
18. Clăbuculŭ	97	—	79	—
19. Şobirţulŭ	967	—	779	—
20. Zăbala	458	—	458	—
21. Gorulŭ	71	—	71	—
22. Bălesculŭ	1360	—	1360	—
23. Zagonulŭ	1510	—	1510	—
24. Chica Fedeleşŭ	—	—	—	—
25. Voinégulŭ	1006	53	626	36
26. Praja	297	—	297	—
27. Slinoiulŭ (Salan.)	196	—	196	—
28. Gropanele	136	—	136	—
29. Petricelulŭ	—	88	—	88
30. Zănoaga	989	—	927	—
31. Pribegulŭ (câmpulŭ lui Neagu)	785	=	293	—
32. Scoculŭ Jiului	½	—	½	—
33. Sórbele	21	—	21	—
34. Cheia Ţeşnei	32	—	—	—
35. Jelenetŭ (camer)	590	—	106	—
36. Suliţa	11	—	—	—
37. Bahna şi ter. neutru	5½	—	3	2½

...Din tabloulŭ acesta resultă că:

România a reclamatŭ 11,194 ectare şi s'au recunoscutŭ ca ale sale 9,151 şi jum.; ér Austro-Ungaria a reclamatŭ 9.151 şi jum. ect, şi nu s'au recunoscutŭ ca ale ei de comisiunea mixtă decâtŭ 197 ectare...

După constatarea şi recunóscerea comisiunei mixte, teritoriulŭ românŭ fusese încălcatŭ de Austro-Ungaria cu 10. 256 şi jum. ectare seu aprópe 20.600 pogóne.

Ele, după convenţiunea supusă camerei, se vorŭ restitui, se vorŭ alipi din nou la pămentulŭ patriei mame.

Acesta e unŭ folosŭ care nu s'a putută dobândi decâtŭ acum, după ce statulŭ românŭ a ajunsŭ la acea desvoltare politică ce'lŭ pune in rendu cu statele de sine stătătóre ale lumei...

SCIRILE ĐILEI.

»Pester Lloyd« e informatŭ din Braşovŭ, că Duminecă — pare-ni-se — s'a ţinutŭ în *Cernatulŭ Săcelelorŭ o adunare ungurescă kulturegyleticescă,* in care neobositulŭ agentŭ alŭ maghiarisării inspectorulŭ scolarŭ alŭ comitatului Braşovŭ (Koos) a vorbitŭ multe şi mărunte; ca comunele bisericescî unguresci ev de conf. augsb. sĕ se facă membre la Kulturegyletŭ şi locuitorii ungurî ai câte unei comune sĕ intemeeze o fundaţiune separată. Preoţii lorŭ au şi inceputŭ a agita prin biserică pentru reuniunea de maghiarisare. Isprava va fi? Ne e milă s'o spunemŭ.

—x—

Toţi lucrătorii austriaci, ungurî şi germanî, aflătorî în serviciulŭ de puţurî de pĕcură *din Polonia,* au primitŭ ordinŭ sĕ părăséscă teritoriulŭ rusŭ în timpŭ de 27 ḑile. In puţurile societăţii Gonolog lucrările s'au suspendatŭ imediatŭ.

—x—

In 11 Decemvre, *unŭ Românŭ din Sighişóra,* mergêndŭ spre casă, a alunecatŭ de pe ţĕrmulŭ Têrnavei şi a căḑutŭ în apă. Cadavrulŭ nicî până aḑi nu i s'a găsitŭ.

—x—

Vĕduva deputatului Literaty, căḑutŭ în duelŭ, în marea durere ce io causă mortea barbatului sĕu, luă o soluţiune de morphium în gură cu intenţiune de a se sinucide. Din intêmplare însĕ a gustatŭ pre puţinŭ din acestŭ paharŭ alŭ morţii, aşa că medicilorŭ le succese a o aduce erăşî la viéţă.

—x—

Dr. *Hamende,* profesorŭ la institutulŭ medicalŭ din Berlinŭ, a sositŭ în Bucurescî, fiindŭ insărcinatŭ de guvernulŭ germanŭ sĕ visiteze spitalele militare române.

Literatura

Din representanţa comunală locală.

In adunarea representanţei comunale ţinută la 14 Decemvre s'au desbătutŭ intre altele următorele obiecte:

Iosif *Filtsch* interpelă pe preşedinte asupra esecutării conclusului privitorŭ la nouĕle numirî ale stradelorŭ şi locurilorŭ oraşului.

Preşedintele rĕspunse că esecutarea s'a întârḑiatŭ din causa stabilirei numirilorŭ române şi unguresci. Se va ingriji însĕ pentru grabnica esecutare a conclusului.

Consilierulŭ *A. Schnell* raportă asupra admiterii lui Iosef Sztereny (Iosef Stern, redactorŭ alŭ fóiei unguresci din locŭ) intre cetăţenii comunei. Petiţiunea acestuia de admitere ca cetăţénŭ braşovenŭ fusese respinsă de representanţa comunală, într'una din adunările trecute, fiindŭ că petiţionarulŭ nu dovedise, că se póte susţiné singurŭ, fără a căd în spinarea oraşului. Din contră, dintr'o adressă a oficiului de dare, ce s'a datŭ la cererea magistratului, resultă că petiţionarulŭ a notificatŭ că are numai 120 fl. venit anualŭ, ceea, ce precum evidentŭ e, nu i ajungŭ pentru ca sĕ se susţină. Petiţionarulŭ făcêndŭ recursŭ, comisiunea administrativă a anulatŭ conclusulŭ representanţei oraşului, „fiindŭ că ea n'a doveditŭ, că petiţionarulŭ nu e în stare a se susţiné singurŭ". (!) La propunerea magistratului şi a comitetului permanentŭ se decise unanimŭ sĕ se facă recursŭ contra decisiunei comisiunei administrative, deórece e'n contraḑicere cu principiile argumentăriî, d'a aduce o dovadă negativă.

Consilierulŭ *K. Jakobi* raportéză asupra afacerii măcelăriilorŭ. Representanţa oraşului a hotăritŭ sĕ caseze băncile. Comitetulŭ administrativŭ a anulatŭ acestŭ conclusŭ şi a ordonatŭ sĕ se facă tractărî nouĕ cu măcelarii carî folosescŭ băncile şi sĕ reguleze şi cestiunea despăgubirilorŭ. Magistratulŭ propuse sĕ se facă recursŭ contra acestei decisiuni, deórece la o invoială nu se póte aştepta; comitetulŭ permanentŭ din contră propune sĕ nu se facă recursŭ, ci sĕ procédă în sensulŭ decisiunei. Acéstă propunere s'a primitŭ.

Forestierulŭ *Ed. Zaminer* raportéză despre nesuccesulŭ tractărilorŭ de învoire cu comunele Bacîfalu şi Turcheşŭ în privinţa pădurilorŭ urbariale, deşi oraşulŭ a făcutŭ cele mai marî concesiunî, numai sĕ înceteze cestiunile pentru regularea proprietăţii. Comuna Braşovŭ a declaratŭ, că comunelorŭ Bacîfalu şi Turcheşŭ le dă nu numai neştirbite pădurile de pe teritoriulŭ lorŭ, ci şi munţii de păşunitŭ Petra mare şi Sĕlbósa, în schimbulŭ unei micî despăgubirî stabilite în proiectulŭ de pactare din 10 Decemvre 1886. La propunerea magistratului şi a comitetului permanentŭ se decide: 1) Propunerile de pactare făcute de comunele Bacîfalu şi Turcheşŭ, nu suntŭ admisibile; 2) Mandatulŭ datŭ comisiunei de pactare se declară espiratŭ; 3) Fiscalulŭ şi forestierulŭ vorŭ face o nouĕ petiţiune către ministerulŭ de justiţiă pentru regularea acestei cestiunî printr'unŭ proiectŭ de lege lucratŭ pe temeiulŭ § lui 81 alŭ art. de lege LIII din 1870 şi presentatŭ dietei, ér comunei Braşovŭ sĕ i se ofere ocasiune a'şî validita pretenţiunea asupra Szaraz-Timişului pe cale judecătorescă; 4) Petiţiunea acesta sĕ o predea ministrului o comisiune de trei, care s'a şi alesŭ în persónele d-lorŭ primarŭ Fr. Brenerberg, forestierŭ. Ed. Zaminer şi K Schnell.

Facerea unui imprumutŭ de 45,000 fl. pentru acoperirea cheltuelilorŭ comisiunei administrative forestiere a Săcelelorŭ n'a fostŭ aprobată de ministerŭ. Se decide decî a se face o nouĕ representaţiune, pe care s'o înmâneze ministrului de interne aceeaşî comisiune.

In comisiunea de alegere a membrilorŭ comunalî s'au alesŭ: Heinrich Neugeboren, Georg Porr, Alex. Roman, Gustav Schiel şi Ioh. Marzell; în comisiunea de verificare Christian Porr şi Bartolomeiu Baiulescu.

Lista viriliştilorŭ pe 1888 se ia la cunoscinţă şi se va publica.

Pentru procurarea de instrumente de metalŭ orchestrei orăşenescî s'a alesŭ o comisiune (protonotarulŭ Fr Boyer, şefulŭ orchestrei A. Brandner şi K. Schnell) avêndŭ imputernicirea a da pĕnĕ la 2000 fl.

Pentru a îngriji de regularea orologielorŭ comunei s'a primitŭ ofertulŭ ceasornicarului E. Dressnand cu 60 fl. mai puţinŭ ca toţî oferenţii.

Pentru arendarea pieţei au fostŭ două oferte: una a lui Rudolf Adler cu 13,299 fl., alta a lui Wilh. Jekel cu 13.131 fl. şi cu adausulŭ că renunţă la tóte pretenţiunile de despăgubire din partea oraşului, de á i se primesce ofertulŭ chiar şi când ar fi unŭ alŭ treilea oferentŭ cu mai multŭ. Pretenţiunî de despăgubire ridică elŭ: 1) pentru veranda dinaintea cafenelei Drexler; 2) fiindŭ că dela 1884 nu mai póte lua la gară taxe pentru vênḑare; 3) din causa mutării tĕrguiui de vite; 4) din causa parcului din faţa capĕtului stradei căldărarilorŭ; 5) din causa inlăturării cârpacilorŭ ţiganî (papucarî) şi a telalilorŭ din pieţă, cu totulŭ în sumă de 1900 fl. Se decide o nouă pertractare cu oferte, în care sĕ se preciseze bine condiţiunile, şi se admite şi clausa, că póte fi admisŭ şi unulŭ care oferă mai puţinŭ. Se mai decide ca piéţa sĕ se arendeze numai pe unŭ anŭ, pentru ca după unŭ anŭ sĕ vină oraşulŭ in posiţiune d'a ridica în regie taxele pentru pieţă.

Munţii de păşunitŭ Ruia şi Cristianu mare s'au arendatŭ totŭ arendatorului de până acuma Navrea pentru suma de 202 fl.

FOILETONŬ.

Rujălina.

— Baladă din jurulŭ Năsĕudului. —

(Culésă de dascălulŭ Iuliu Bugnariu.)

I.

Mândra Rujălină,
Flóre din grădină,
Intr'o ḑi de veră
A eşitŭ afară;
Prin grădină 'umbla,
Cu florî se 'ngâna;
Dér o viorică
D'albă frumuşică
Cade şi se'nchină
Şi astfeliu suspină:
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Plivesce-mĕ bine,
Că astăḑi orî mâne
Eu rĕmânŭ de tine...!"
Rujălina sta
Ş'apoi cuvênta:
— „Viorică mică,
D'albă frumuşică,
Cum sĕ te plivescŭ?
Cum sĕ te tocmescŭ?
Că nu sciu mai bine,
Oh! sĕrmanŭ de mine!"
Viorica sta
Şi ér cuvênta:
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Ventulŭ se pornesce,
Dăi şi mĕ plivesce,
Cu parî mĕ popresce,
Că tu mi-i lăsa
Şi ti'i mărita
Dup'unŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumuşelŭ,
Innaltŭ şi subţire
Şi sdravĕnŭ din fire.
— „Viorică mică,
D'albă frumuşică,
Nu'mi vorbi 'nzadarŭ,
Că eu n'am habarŭ
D'a mĕ mărita,
Şi a te lăsa
Pe mâne străine,
Oh! sĕrmanŭ de mine!"
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Ia tu unŭ ulciorŭ
Şi-lŭ du la isvorŭ
Şi-lŭ imple cu apă
Şi vin' de m'adapă,
Că tu mi'i lăsa
Şi ti'i mărita,
Nime m'a uda!«
— „Viorică mică,
D'albă frumuşică,
Nu vorbi în glumă,
Nu fii tu nebună,
Că nu te-oiu lăsa,
Nicî m'oiu mărita,
Chiar de ar veni
Unŭ craiu a peţi,
Orî unŭ împĕratŭ
Frumosŭ şi găzdacŭ,
Şi eu nu m'oiu duce
Pentru sfânta cruce!
Ci-oiu şede'n grădină
Lângă cea stupină
Şi m'oiu desfăta
De frumseţa ta!"
— „Dragă Rujălină,
Flóre din grădină,
Du-te la stupină
Şi-acolo te ascunde,
Că acuşŭ te-a prinde
Acelŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumuşelŭ,
Ce stă şi păndesce,
Pe tin'te ochesce!«
— „Viorică mică,
D'albă frumuşică,
Acelŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumuşelŭ,
Ce stă şi pândesce,
Pe min' mĕ ochesce,
E inaşulŭ nost'
Scii tu: acelŭ prostŭ,
Ce şéde la sóre,
Când inima lŭ dóre
După cea fetiţă
D'albă albiniţă,
Ce taica o duse
Şi'n mormêntŭ o puse:
Elŭ stă şi pândesce
Doră mî-o zăresce
La densulŭ venindŭ,
Din buză zimbindŭ."
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Doră nebunescî
De aşa grăescî;
Dor te-a fermecatŭ
Acelŭ smeu turbatŭ,
Ce stă lângă mine
Şi prive la tine?
Ce stă suspinândŭ,
Unŭ norŭ aşteptândŭ,
Unde se s'arunce,
Pe tin' sĕ te-apuce
Şi sĕ mi te ducă
Ca pe o nălucă
Prin céţa de norŭ
Pân' la celŭ isvorŭ
Plinŭ de apă vie
Sĕ-ţî dee şi ţie,
Ca sĕ mi lŭ iubescî,
De elŭ sĕ grijescî,
Ca şi o borésă
Bună şi alésă?!"
— „Viorică mică,
D'albă frumuşică,
Acela nu-i smeu,
Că e parulŭ tĕu,
Care te popresce,

Pentru arendarea serviciului de curățire a stradelorŭ și canalurilorŭ s'au oferitŭ 1) Dumitru Lupanŭ cu pentru 14.000 fl., resp. 10.000 fl., decă nu se va cere se se stropescă și în suburbii; 2) Bernhard Fuchs pentru 7888 fl.; 3) Eduard Schlandt pentru 9999 fl. Ofertulŭ lui B. Fuchs s'a primitŭ.

Mediculŭ orașului *Dr. Fabritius* raporteză despre starea higienică a orașului. La 1000 locuitorĭ morŭ 25 pe anŭ.

Alte obiecte s'au amânatŭ pentru o altă ședință a representanței.

Învĕțămentulŭ poporalŭ în România.

Cetimŭ în „România Liberă“ dela 7 (19) Decemvre:

Ḑilele acestea s'a inauguratŭ în comuna Domnița de pe domeniulŭ Coronei, in județulŭ Râmnicu-Săratŭ, prima șcólă primară a acestei comune, clădită cu cheltuela M. S. Regelui. Administratorulŭ Domeniului Corónei a urmatŭ din capulŭ locului cu fidelitate frumósa lozincă ce i-a datŭ Maiestatea Sa: că o parte de căpetenia a misiunei sale e sĕ îngrijescă de buna stare morală și materială a locuitorilorŭ de de diferitele domenii astfelŭ, încâtŭ ei sĕ ajungă treptatŭ modelulŭ celorlalte comune. Mijlócele cele mai puternice pentru ridicarea nivelului moralŭ și alŭ bunei stărĭ a țĕranului fiindŭ biserica, scola, munca, se esplică lesne aceea campanie întreprinsă și urmărită fără pregetŭ de Administrațiunea Domeniului, ale cărei efecte le vedemŭ pe fiecare ḑi în deschiderĭ de scolĭ, ridicărĭ de bisericĭ și înființărĭ de ateliere, carĭ câtŭ de tinere suntŭ, totușĭ au sciutŭ deja sĕ atragă atențiunea tuturorŭ pentru succesulŭ lorŭ.

In privința scolei, Administrațiunea Domeniului îșĭ înțelege datoria în modulŭ celŭ mai generosŭ. Ea nu crede că a făcutŭ totŭ când: construitŭ cu cheltuiala de ḑecimĭ de mii de lei acele scolĭ falnice care mărescŭ vaḑa învĕțămentului în ochii locuitorilorŭ, ci continuă a veghia, a da tóte mijlócele didactice de trebuință, a îndemna prin subvențiunĭ și prin gratificărĭ pe învĕțătorĭ la munca spornică, a supraveghia mersulŭ regulatŭ alŭ copiilorŭ la scólă, și altele. De aceea, conformându-se unui înaltŭ ordinŭ, d. Kalinderu făcu în persónă inaugurarea acelorŭ scolĭ. D-sa a pronunțatŭ și de astădată o cuvĕntare plină de sfaturĭ bune, de idei rodităre pentru auditoriulŭ sĕu în care se inspirase de ideea unui filosofŭ francesŭ, »că educația morală este singura care póte face bărbațĭ și cetățenĭ și că educațiune morală nu póte fi fără religiă, precum și de maxima, că „religiunea este înțelepciunea copiilorŭ și tinerețea bĕtrânilorŭ«.

Din lunga sa vorbire, estragemŭ partea următóre privitóre la rolulŭ învĕțătorului:

„Două suntŭ cerințele de căpetenia pentru a isbuti în învĕțămentŭ. Aceste două suntŭ: la învĕțătorŭ, autoritatea; la scolarŭ, ascultarea și supunerea. Ce înțelegemŭ prin cuvĕntulŭ de autoritate? Înțelegemŭ autoritatea care se impune scolarilorŭ nu prin strășnicia și prin asprime, ci prin blândețe, bunăvoință, dibăcia. Der cum învĕțătorulŭ va ajunge sĕ impue acéstă autoritate, plină de răbdare și de bunătate? Făcêndu-se iubitŭ, insuflândŭ încredere, ér pentru a o inspira iubirea, și cu densa respectulŭ, trebue neapĕratŭ ca dascalulŭ sĕ purceadă mai înainte de tóte la studiulŭ caracterelorŭ. S'a ḑisŭ: atâtea capete, atâtea sentimente, atâtea caractere: acesta e fórte adevĕratŭ și e întăritŭ în tóte ḑilele de esperiență. Trebue der ca înainte de a se îndrepta la mintea, la inima copiilorŭ carĭ ii suntŭ încredințațĭ, trebue, ḑicŭ, ca și învĕțătorulŭ sĕ fi studiatŭ, sĕ fi pătrunsŭ, sĕ fi sondatŭ inteligența și inima fiă cărui scolarŭ, trebue sĕ'i cunóscă pe fiă care în deosebĭ, cum mediculŭ trebue sĕ cunóscă organismulŭ bolnavilorŭ sĕi pentru a le da doctoriile de trebuință, doctorii care sĕ fiă cele mai proprie pentru a restabili ordinea cerută în mersulŭ părțilorŭ mașinei omenesci. Totŭ astfelŭ și învĕțătorulŭ trebue sĕ se îndeletnicéscă sĕ cunóscă firea, aplecările, neplăcerile minței și inimei scolarilorŭ sĕi. Trebue sĕ lucreze spre a cunósce terenulŭ pe care va avea sĕ opereze, pentru a nu se perde sĕmênța, adecă principiele de sciință și de morală pe carĭ are menirea a le face sĕ pĕtrundă și sĕ încolțéscă în școlarĭ.

»Odată ce a cercatŭ spiritele și câștigatŭ inimele, va fi urmatŭ prin ascultare, încredere și iubire, fiindŭ că a câștigatŭ pe școlarĭ prin devotamentulŭ sĕu, care va fi totŭ așa de prețuitŭ ca acelŭ alŭ unui scumpŭ tată.

„Așader de o parte, adecă din partea învĕțătorului, sârguința în îndeplinirea datorielorŭ, neobosélă, răbdare neclintită. De altă parte, adecă din partea copilului, supunere, respectŭ, recunoscință, iubire și prin urmare propășire în sciință, propășire în bine, în cultura acestorŭ două nobile darurĭ ale Creatorului către făptura sa: inimă și spiritŭ.

»Profesiunea d-tale, d-le învĕțătorŭ, e nobilă și binefăcĕtóre. Esemplele nu vĕ lipsescŭ, în țéra nóstră, de ómenĭ carĭ în diversele trepte ale învĕțămentului au dobânditŭ drepturĭ la recunoscința nóstră, prin devotamentulŭ luminatŭ la instrucțiunea tinerimei. E destulŭ sĕ vĕ numescŭ pe Lazarŭ și elevulŭ sĕu Heliadŭ, Poenarŭ, Laurianŭ, și pe modestulŭ Irimia Circa: étă frumóse modele ce se presintă rivnei d-tale; pășindŭ pe urmele acestorŭ profesorĭ zeloșĭ, inspirându-vĕ de frumósele lorŭ esemple pentru propășirea instrucțiunei, nu vei lipsi de a dobândi stima și gratitudinea școlarilorŭ, a părinților, vei lăsa astfelŭ o plăcută și folositóre amintire în acestŭ satŭ, și vei bine merita de țéra, căcĭ Seneca a ḑisŭ cu dreptŭ cuvêntŭ, că »acela care deprinde tinerimea cu virtuțĭ servă țéra sa“.

După terminarea serviciului divinŭ, și după cuvêntarea domnului Kalinderu, numeroșii asistențĭ continuară a se deda veseliei momentului, esprimându'șĭ prin nenumĕrate aclamărĭ și urărĭ recunoscința pentru darulŭ regalŭ. Pentru ca și cei sĕracĭ sĕ uite câtva timpŭ grijele lorŭ, Administrațiunea împărțise ajutóre printre ei. Asemenea toțĭ locuitorii au fostŭ ospĕtațĭ.

Scirĭ polițienescĭ. — Erĭ séra, lăutarulŭ George Moczolan a furatŭ, în birtulŭ lui Petru Hedwig, unui óspe o tabachere de argintŭ. Făptuitorulŭ fu predatŭ judecătoriei penale.

Giurgeu St. Miclăușŭ, 17 Decemvre 1887.

(Urmare și fine.)

Apelŭ.

Spre a ridica onórea națiunei și respectulŭ clerului gr. cat. din acestŭ ținutŭ, spre a concentra 60—70 familii gr. cat. rĕslățite în comunele Tekerőpatak, Szt.-Miklos și Szárhegy in unŭ punctŭ, care ar fi biserica nouă gr. cat. din centru adecă din Szt.-Miklos, spre a face ca acești Românĭ — carĭ și astăḑĭ în mijloculŭ elementului neromânŭ țînŭ așa multŭ la cămașa românéscă — sĕ-șĭ păstreze și pe viitorŭ religiunea strămoșilorŭ lorŭ, spre a face ca representantele clerului gr. cat. din protopopiatulŭ Giurgeului — care în urma dispozițiunilorŭ nouĕ are reședința în locŭ—sĕ nu mai fiă constrinsŭ a celebra sf. liturghiă în o capelă mititea situată la câmpŭ, proprietatea unui armenŭ; spre a face ca între multele turnurĭ, care strălucescŭ din depărtare la bisericile din comunele situate în șesulŭ Giurgeului sĕ se pótă numĕra și turnulŭ dela sf. biserica română din centru; când credincioșii gr. cat. din locŭ și filiile aparținĕtóre, partea cea mai mare miserĭ, nu'șĭ potŭ realisa acéstă dorință fără sucursulŭ deaprópelui; spre a nu auḑi atâtŭ din partea streinilorŭ, câtŭ și a numĕroșilorŭ munteni românĭ carĭ cu ocasiunea tergurilorŭ de țéră mai multe ḑile petrecŭ în locŭ și carĭ intră în bisericile romano-cath., ḑicêndŭ: „cum de protopopulŭ nu are biserică?« când biserica ar servi spre ridicarea respectului religiunei nóstre și a clerului, deórece cu ocasiunea sinódelorŭ protopopescĭ preoțimea română întrunită din parochiile depărtate dela centru de 30—140 chilometri, ar pute celebra sf. liturghiă în biserica de ritulŭ sĕu în limba sa cu óreșĭ-care solemnitate ce ar însufla respectŭ: decĭ apelezŭ la P. T. publicŭ românŭ și-lŭ rogŭ, ca considerândŭ cele enumĕrate, sĕ-șĭ depună denariulŭ sĕu spre a se ridica biserica din cestiune, ca Românii, așa ḑicêndŭ amorțițĭ din 1874 de când le arse biserica, ca reînviațĭ, și generațiunea viitóre sĕ binecuvinte pe aceia, carĭ au contribuitŭ ca numele lui Dumnedeu sĕ se prémărescă și laude în biserica română din centrulŭ Giurgeului, și când pronia divină va rĕsplăti fiecăruia după meritŭ, eu îmĭ voiu ține de sacră datorință, pe lângă mulțămită publică a chita orice contribuirĭ, oferte orĭ colecte adresate mie întru realisarea scopului menționatŭ.

Iuliu M. Montani
parochŭ gr. cat. localŭ și adm. protopopescŭ alŭ Giurgeului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 20 Decemvre. — Resultatulŭ conferinței ministrilorŭ este, că nu suntŭ de luatŭ mĕsurĭ, care arŭ lăsa sĕ apară necesară convocarea delegațiunilorŭ în celŭ mai apropiatŭ timpŭ.

DERBY, 20 Decemvre. — Salisbury declară în clubulŭ conservatorilorŭ, că după informațiunile diplomatice ale guvernului englesŭ nu este nicĭ o causă de a se spăria ḑiarele și bursele europene. Afară de articulii diarelorŭ n'are nicĭ unŭ temeiu credința, că unŭ periculŭ nemijlocitŭ amenință pacea Europii.

DIVERSE.

Vindecarea ofticei prin aerŭ. — In ședința dela 28 Noemvre 1887 a Academiei de sciințe din Parisŭ s'a discutatŭ influența aerului asupra desvoltărei ftisiei. Statistica ne învedereză unŭ mai mare numĕrŭ de morțĭ de oftică în centrurile populate ca prin sate. E încă de acordŭ cu d-lŭ Brown-Sequard care spune că s'au vindecatŭ caverne marĭ în ambele părțĭ superióre a plămânilorŭ prin culcarea afară a ofticosului — bine învĕlitŭ cu flanele și cauciucŭ —; rĕulŭ s'a opritŭ și cavernele s'au vindecatŭ.

Dormițĭ, der — bolnavĭ seu sănĕtoșĭ — *totdéuna* în odăi bine aerisate și ventilate, căcĭ aerulŭ neprimenitŭ din locuințe ne póte ucide cu timpulŭ!.. Mai mult, când vĕ construițĭ locuințe facețĭ sĕ se așeḑe d'asupra locului unde vețĭ pune patulŭ unŭ felŭ de horn prin care sĕ pĕtrundă aerulŭ. Ferițivĕ de curenturĭ de aerŭ der nu de ventilatóre. Lăsațĭ ferestrile totdéuna deschise ḑiua în odaia unde vețĭ dormi nóptea și pe care sĕ o ocupațĭ ḑina câtŭ de puținŭ timpŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ **Dr Aurel Mureșianu.**

De vêntŭ te feresce
Sĕ nu mi te rumpă,
Că tu ești mai scumpă
Aicĭ în grădină
Pâng'a mea stupină.
Nu fi dér nebună,
Nu caut 'n lună
La ceța de norŭ,
Ce portă unŭ dorŭ
A smeului, care
Zace în cărare
Mortŭ și împușcatŭ
D'unŭ fiu de 'mpĕratŭ!“
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Eu nu sunt nebună,
Nicĭ cautŭ în lună
La ceța de norŭ
Ce portă unŭ dorŭ
A smeului, care
Zace în cărare
Mortŭ și împușcatŭ
D'unŭ fiu de 'mpĕratŭ;
Ci cautŭ la stupină,
Că i cu ómenĭ plină,
Carĭ acum d'unŭ anŭ
Îmĭ croiescŭ unŭ planŭ,
Cum mi te-arŭ lua
Dela mamă-ta?
Și sĕ mi te care
Dincolo de mare,
Unde iarba cresce
Flórea înflorește
Și nim' n'o plivesce!“
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Acésta stupină
Nu'i cu ómenĭ plină,
Ci isŭ albinițe,
Ce iesŭ din coșnițe
Ḑiua până 'n ḑorĭ
Și sbóră prin florĭ
De adună miere
In celĭ găurele;
Și adună céră
Și-apoi sbóră eră
Veḑĭ der viorică
D'albă frumușică,
Ele sfătuiescŭ,
Ele plănuiescŭ
Și nu coténganĭ,
Ce pândescŭ cu anĭ
Sĕ fure copile
Mândre ca și mine!«
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Vino lângă mine,
Că e rĕu de tine,
In frunḑe te bagă,
Nime sĕ 'nțelégă...
C'acum ești pierdută,
De inașŭ vêndută
Celui Turcŭ frumosŭ
La ochĭ luminosŭ,
Ce vine riḑêndŭ,
Din cobuzŭ cântândŭ;
Ce vine călare
Pe unŭ calŭ nu mare,
Der iute ca vêntulŭ
Și ușorŭ ca gândulŭ.
Vino și te-ascunde,
Că acușŭ te-a prinde,
Călare te-a pune
Și te-a duce 'n lume,
Mai multŭ nu-i vede
Pe-a ta viorea!“
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Vie, că nu-mĭ pasă,
Că eu fugŭ în casă..
Ușa mĭ oiu închide
Și elŭ nu m'a prinde!“

II.

Vremea îmĭ trecea
Și Turculŭ venea
Și din graiu ḑicea:
— „Rujălina mea
D'albă frumușea,
Vino tu cu mine,
C'a fi bin' de tine;
Vin' de voiă bună,
Și nu fi nebună,
Că te-oiu fa borésă
Mândră și alésă;
In lume ca tine
Nu a mai fi nime...!“
— „Turcule păgânŭ,
Dac'ai fi Românŭ,
Mĕ jurŭ p'a mea cruce
Cu tine m'așŭ duce!
Der eștĭ lege rea
Și nu 'mĭ stricŭ a mea;
Eștĭ lege turcéscă,
Viță păgânéscă!«

— — — — — — — — — — —

Turculŭ sta ce sta
Și-apoi mĭ o prindea
Și 'n șea mĭ-o svêrlia
Și cu ea fugea,
Pămêntŭ n'atingea;
Er mă-sa plângea
Și din graiu ḑicea:
— „Rujălina mea,
Legă a ta jele
In vițŭ de mărgele
Și o dă la vêntŭ
Din fundŭ de pămêntŭ:
Sĕ mĭ-o aducă mie,
Nime sĕ nu scie..!«
Rujălina sta
Și-apoi cuvênta:
— »Acum a trecutŭ
De trimesŭ mai multŭ
A mea jale grea
Pe vițŭ de mărgea;
Că sŭ la Turcŭ soție
D'acum pe vecie!“

Cursulŭ la bursa de Viena

din 20 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	95.80	Bonurĭ croato-slavone	—.—
Rentă de hârtiă 5%	79.80	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146. –	Imprumutulŭ cu premiu ung.	116 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	90 50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	75.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	111 —	Renta de arg. austr.	78 80
Bonurĭ rurale ungare	110.—	Renta de aurŭ austr.	107 40
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.—	Losurile din 1860	129.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	100 —	Acţiunile băncel austro-ungare	859 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	100 —	Act. băncel de creditŭ ung.	269.75
Bonurĭ rurale transilvane	100 —	Act. băncel de creditŭ austr.	267.20
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6 03
		Napoleon-d'orĭ	10 07
		Mărcĭ 100 imp. germ.	62.10
		Londra 10 Livres sterlinge	127.15

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 6 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	$93^1/_2$	$94^1/_2$
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» » » (5%)	$91^3/_4$	$92^1/_4$
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	$87^1/_2$	$88^1/_2$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
» » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$14.^1/_4$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 21 Decemvre st. n. 1887.

		Cump.		Vênd.
Bancnote romanescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argint romanesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.02	»	10.07
Lire turcescĭ	»	11.26	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10 30
Galbenĭ	»	5 90	»	5.96
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
» » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	$6^1/_2$—8% pe anŭ.		

Nr. 13,166—1887.

Publicaţiune!

Neaprobându-se de către representanţa comunală orăşenéscă resultatulŭ pertractărei de oferte ţinută în 23 Noemvre a. c. asupra arendărei dreptului, ce ce compete comunei orăşenescĭ Braşovŭ în încassarea banilorŭ de statutŭ şi competinţilorŭ de têrgŭ, se va ţinea spre acestŭ scopŭ **Marţi în 27 Decemvre a. c.** o nouă pertractare de oferte asupra amintitului dreptŭ, care se arendéză numai pentru perioda din 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1888.

Spre acestŭ scopŭ se provócă toţĭ amatorii, ca până în 27 l. c. înainte de prânḑŭ 11 óre, sĕ-şĭ aştérnă la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ ofertele scripturistice şi sigilate, cărora are sĕ se alăture 10% din arenda anuală oferată. Deschiderea comisionară a ofertelorŭ se va ţiné la $11^1/_2$ óre înainte de prânḑŭ a aceleiaşĭ ḑi.

Ofertulŭ trebue sĕ conţină dechiaraţiunea, cum că oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de oferte şi arendă şi că se supune lorŭ pe deplinŭ. Totŭ în ofertŭ are sĕ se amintéscă în cifre şi litere suma de arêndă, ce se oferă pe anŭ.

Condiţiunile de oferte şi arêda se potŭ până în ḑiua pertractărei de oferte, examina la ficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ în decursulŭ órelorŭ de oficiu.

Braşovŭ, în 15 Decemvre 1887.

2—2 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delatureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.